

[Dohrmann]

Så er der i udvalget stillet det spørgsmål, om regeringen som følge deraf vil give nogle større bevillinger til almennyttigt byggeri. Svaret er klart nej, og det hilser vi naturligvis med tilfredshed. Man skal bare være klar over, at dette lovforslags vedtagelse vil være ensbetydende med, at der bliver bygget færre boliger. Vi har flere gange i forbindelse med de regeringsindgreb, der er foretaget her i de sidste dage, hørt, at der er tale om en overophedning inden for hele byggesektoren. Samtidig måtte vi i går i radioen høre, at visse partier forhandler om opførelse af en fast forbindelse over Store Bælt. Jeg har intet imod en fast forbindelse over Store Bælt, tværtimod, men hvordan hænger det sammen? Man vil begrænse boligbyggeriet, man har mandskab og penge til en fast Storebæltsforbindelse, der er boligmangel i København, og så skal det lige tilføjes, at staten ingen midler har i kassen, det ved vi jo, for der er underskud på finansloven. Man bremser altså investeringerne i boligbyggeriet, man har penge til en fast forbindelse over Store Bælt, og man påstår, at der er mangel på arbejdskraft inden for byggeområdet, samtidig med at man vil sætte dette store anlægsarbejde i gang.

Jeg må sige, at dette lovforslag er et af de første eksempler på, hvor uigennemtænkt og ukritisk partierne bag skattereformen har handlet. Der er hverken hoved eller hale på noget af det, der her foreslås.

Når dette forslag er vedtaget ved tredjebehandlingen i morgen, kan folketinget rejse hjem på juleferie og være sig fuldt bevidst, at det, de har foretaget sig i hvert fald på dette område, ikke alene er uretfærdigt over for dem, som sparer op, men det er også uigennemtænkt og noget, der vil skade først og fremmest dem, som står og mangler en bolig.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har bedt om ordet for at rette hr. Dohrmann i en misforståelse, en misforståelse, som er ret almindelig, men som jeg troede at hr. Dohrmann med det flittige arbejde, han udfolder, bl.a. også i udvalget om offentlige arbejder, ikke kunne falde for.

Det drejer sig om, at hr. Dohrmann hævder, at der skulle være noget ulogisk eller ikke-timet i, at regeringen – nødvendig –

bremser anlægsvirksomheden i 1986, samtidig med at der i de samme partier og i den samme regering er ønske om at igangsætte en fast forbindelse over Store Bælt.

Hr. Dohrmann har haft masser af lejlighed til at skaffe sig viden om, at vedtagelse af en fast forbindelse over Store Bælt – og en sådan vedtagelse kan jo tidligst komme i kalenderåret 1986 – vil behøve ca. 2 år til opstartfasen, således at det egentlige byggeri og dermed trækket på arbejdskraften ikke vil indtræde før i 1988 og faktisk ikke rigtig før i 1989.

Jeg synes, jeg skyldte både hr. Dohrmann, tinget og andre, som følger med i denne debat, at påvise, at hr. Dohrmann her ligger under for en gigantisk fejltagelse. I anledning af den tilstundende juleferie kan jeg dog nemt tilgive ham det.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Med den store ihærdighed, som også trafikministeren udviser, skal jeg ikke bebrejde ham, at han ikke har kunnet følge med i, hvad der er foregået i udvalget.

Det ligger nemlig sådan, at de projekter, som pensionskasserne har meddelt at de vil trække sig ud af, ikke omfatter – og det gør lovforslaget heller ikke efter skatteministerens udsagn – dem, som der allerede er underskrevet kontrakt om, og derfor vil det ingen som helst betydning få for 1986. Jeg troede ærlig talt også, at regeringen arbejdede på længere sigt.

Jeg skal lige gentage, at jeg hellere end gerne ser en fast forbindelse over Store Bælt – vel at mærke en privat finansieret – men der er intet hold i påstanden om, at man vil dæmpe byggeaktiviteterne, når man samtidig vedtager et stort anlægsprojekt som Storebæltsbroen.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede nogle relevante spørgsmål, bl.a. om lovens formål, og om, hvorfor det haster med at få gennemført loven, sådan som regeringen ønsker det.

Dertil kan jeg sige, at en ophævelse af undtagelsesbestemmelsen i realrenteloven vedrørende investeringerne i fast ejendom efter regeringens mening må antages at dæmpe de pågældende institutioners bolig-, er-